

Ka sisaliku tee kivil jätab jälje ...

Õpetajana Kilingi-Nõmmes

Kilingi-Nõmmes töötas Virve Martoja eesti keele ja kirjanduse õpetajana ligi 25 aastat. Virve on rõõmus, et tema õpilastest on saanud ka eesti keele õpetajaid, kellest meie koolis töötavad Ly Kuningas ja Kersti Soomets. Ta võttis õpilastega osa emakeelealastest olümpiaadidest ja koolitustest. Hästi on õpetaja Martojal mees veel Kilingi-Nõmme endise direktori Hillar Hanssoo korraldatud matkad, kuhu mindi nii lennukite kui rongidega.

Armastas tegeleda näiteringiga

Mõnda aega juhendas Virve Martoja koolis ka näiteringi. Esimene näidend, mille nad lavale tõid, oli „Aladini imelamp”. Väga menukaks kujunes näidend „Pöial-Liisi”, millega käidi ka Tallinnas kooliteatrite ülevaatusel, kust nad said haridusministeeriumi eriauhinna. Pöial-Liisi rolli tegi Margit Martsoo (kes töötab siiani iluvõimlemistreenerina). Selle loo lavastamisel oli abiks kogu kooli kollektiiv, sest tegelasi oli palju, kostüümid, muusika ja tantsud nõudsid rohkesti tööd.



FOTO: erakogu

Ants Laaneots näidendis „Aladini imelamp” aastal 1963.



FOTO: erakogu

Klassijuhataja

Klassijuhataja oli ta 1965., 1972., 1976. ja 1982. aasta lendudel, lisaks veel kolme lennu asendusklassijuhataja. Siiani on tal kõige lähedasemad suhted 17. lennuga (1965). See lend on väga ühtehoidev, nad korraldavad oma kokkutulekuid viimasel ajal igal aastal. 1965.aasta lennuga meenub talle, kuidas nad bussiga sõitsid eraldi Pärnu pilte tegema. Klassis oli 27 õpilast, neist vaid 4 poissi. Klassijuhatajana korraldas ta ekskursioone Põhja-Eestisse, Saaremaale, Leningradi, Läti- ja Leedumaale, Moldovasse ja Ukrainasse. Tihti käisid nad klassiga ka Tallinnas ja Tartus teatris.

Silmapaistvamad õpilased

Üks tuntumaid on kindlasti Ants Laaneots, kes probleemide tõttu ei tahtnud kooli pooleli jätta, vaid lõpetada 10. ja 11. klassi korraga. Keegi ei julgenud sellesse uskuda, kuid siiski sai ta sellega hakkama. Pärast sõjakooli läks poiss ohvitseriks. Ka teatriga tegelevad või tegelesid nii mõnedki tema käe all õppinud õpilased, näiteks Kersti Kreismann Draamateatris, Neeme Kuningas

Estonia teatris ja Sulev Luik Linnateatris. Eriliselt on Virvele meelde jäänd Rutt Pöld, kellest on nüüdseks saanud tuntud kirjandusteadlane.



FOTO: erakogu

1980. aastal

Siiani kirjandushuviline

Ka pensionipõlves püüab Virve end kursis hoida kaasaegse eesti kirjandusega. Endiselt tunneb ta huvi luule vastu. Praegugi tegeleb vanaproua kohaliku ajalehe

17. lend 1965. a

1. Aili Allik
2. Galina Burkova
3. Vaike Ilves
4. Elle Keskla
5. Kersti Kreismann
6. Hille Kuuse
7. Linda Leppik
8. Linda Lilleleht
9. Ene Link
10. Valve Luhaäär
11. Mati Luts
12. Mari Murd
13. Malle Nikker
14. Malle Olde
15. Ilme Pahk
16. Reet Palge
17. Valve Pärna
18. Viivi Raev
19. Arno Rajande
20. Evi Rand
21. Enn Reichman
22. Reet Rohtla
23. Elsa Rosenberg
24. Linda Ruusmann
25. Asta Sakkeus
26. Ekaterina Talts
27. Ago Tihane

korrektuuriga ja osaleb valla mälumängudes. Saladuskatte all olgu öeldud: Virve jätkab aastatetagust traditsiooni ning kostitab oma endisi õpilasi ja kollege omaküpsetatud maitsva purukoogiga.

See polnudki kõige raskem ja hullem ülesanne, mida olen pidanud tegema. Sain hea kogemuse, kuidas teha koostööd võõra inimesega. Huvitav oli tutvuda inimesega, keda ma varem ei teadnud. Eriti vanema õpetajaga, sest tema tööaastad jäid teise süsteemi ja koolgi oli tunduvalt erinev praegusest. Tahaksin, et Virve Martojal jaguks veel kaua tervist ja elavat huvi kõige ümbritseva vastu.



Ly KUNINGAS

Ka sisaliku tee kivil jätab jälje, kuigi me seda ei näe. Iga mõte, mis tuleb ja läheb, jääb kuhugi alles. See, mis sa naeratades kinkisid, võib kunagi otsa saada, aga naeratus jääb...

Karl RISTIKIVI



FOTO: Tanel Vassiljev

... Selliste sõnadega õnnitles oma klassijuhatajat näitlejanna Kersti Kreismann.

Meie kooli kauaaegne emakeeleõpetaja **Virve Martoja** tähistas oma 80. sünnipäeva. Pidupäev oli luuleline. Koosolijad meenutasid Virvet õpetajana ning lugesid tema lemmikluuletusi.

Oma fenomenaalset mälu demonstreeris ka sünnipäevalaps ja luges August ja Joel Sanga lüürikat ning Nikolai Baturini murdeluulet.



FOTO: Tanel Vassiljev